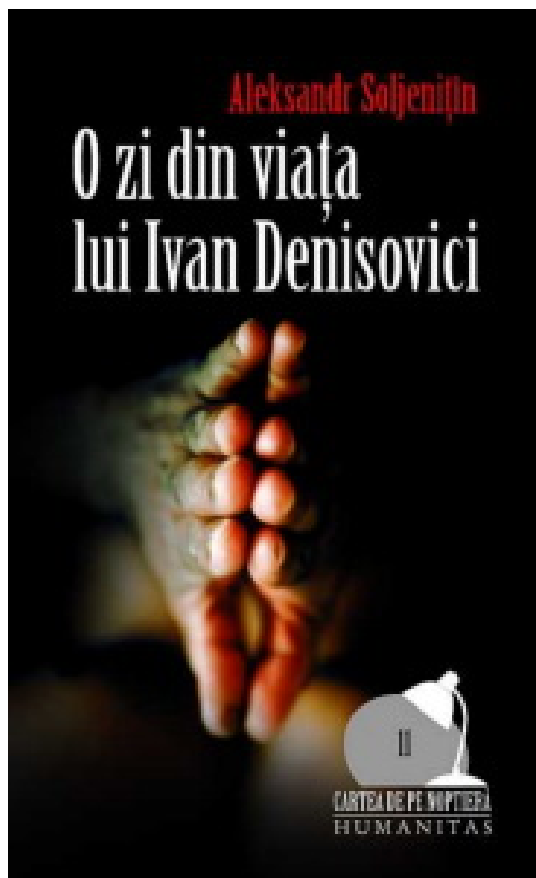

Intre 1929 si 1953, aproximativ 40 de milioane de oameni din Uniunea Sovietica au disparut. Abia dupa publicarea nuvelei "O zi din viața lui Ivan Denisovici" a scriitorului rus Aleksandr Soljenitin, intreaga lume a aflat ceea ce recensamintele oficiale uitasera sa mentioneze: toti acei oameni au fost inghititi de gulag.

Publicata in 1962 cu acceptul lui Hrusciiov, care dorea sa demonteze vechiul idol sovietic pe nume Stalin si practicile sale criminale, nuvela lui Soljenitin introduce termenul de gulag in literatura universala. Si o face intr-un mod care va spulbera definitiv iluziile Vestului cu privire la drepturile omului in societatea sovietica. Ororile comunismului sunt expuse in aceasta poveste despre o zi din viața unui prizonier in gulag, lantul de lagare de munca fortata din imensitatea inghetata a URSS-ului.

El insusi prizonier politic intr-un astfel de lagar intre 1945-1953, pentru o scrisoare ce continea un comentariu malitios la adresa lui Stalin, Soljenitin furnizeaza informatii detaliate despre o zi din viața unui om obisnuit, fortat sa munceasca (si sa supravietuiasca) in conditii subumane. Programul infernal al detinutilor, lipsa mancarii, a hainelor si a igienei, munca la -40 de grade, pedepsele colective pentru imposibilitatea fizica a unui detinut de a mai munci, toate acestea sunt descrise din perspectiva personajului central, Ivan Denisovici, un posibil alter-ego al autorului.

Cruzimea omului fata de om, dezumanizarea, opresiunea unui sistem criminal care admitea un singur drept, cel de a te supune orbeste regulilor sale, toate acestea sunt temele centrale ale nuvelei. Vor fi dezvoltate ulterior in "Arhipelagul Gulag", monumentala lucrare inchinata de Soljenitin tuturor victimelor gulagului. Insa primul pas in demascarea practicilor comuniste, nuvela de fata, ii aduce lui Soljenitin un binemeritat Premiu Nobel pentru literatura, in 1970, impreuna cu recunoasterea internationala.

Autor: Cristina Andrei

Sursa: 4arte.ro